

מסכת תרומות

פרק ב

א. אין תורמין מטהור על הטמא. ואם תרמו, תרומתן תרומה. בראשית אמרו, העגול של דבילה שנטמא מקצתו, תורם מן הטהור שיש בו על הטמא שיש בו. וכן אגדה של ירק, וכן ערמה. היו שני עגולים, שתי אגדות, שתי ערמות, אחת טמאה ואחת טהורה, לא יתורם מזה על זה. רבי אליעזר אומר, תורמין מן הטהור על הטמא:

ב. אין תורמין מן הטמא על הטהור. ואם תרם, שוגג, תרומתו תרומה, ומזיד, לא עשה כלום. וכן בן לוי שהיה לו מעשר טבל, היה מפרש עליו והולך, שוגג, מה שעשה, עשוי, מזיד, לא עשה כלום. רבי יהודה אומר, אם היה יודע בו בתחלה, אף על פי שהוא שוגג, לא עשה כלום:

ג. המטביל כלים בשבת, שוגג, ישתמש בהם, מזיד, לא ישתמש בהם. המעשר והמבשל בשבת, שוגג, יאכל, מזיד, לא יאכל.

הנוטע בַּשָּׂבֶת, שׁוֹגֵג, יָקִים, מִזִּיד, יַעֲקֹר. וּבִשְׂבִיעִית, בֵּין שׁוֹגֵג בֵּין מִזִּיד, יַעֲקֹר:

ד. אין תּוֹרְמִין מִמֵּין עַל שְׂאִינוּ מִינוּ. וְאִם תֵּרַם, אֵין תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה. כָּל מִין חֲטִים, אֶחָד. כָּל מִין תַּאֲנִים וּגְרוּגָרוֹת וּדְבָלָה, אֶחָד. וְתוֹרֵם מִזֶּה עַל זֶה. כָּל מָקוֹם שֵׁיש כֹּהֵן, תוֹרֵם מִן הַיָּפֶה. וְכָל מָקוֹם שְׂאִין כֹּהֵן, תוֹרֵם מִן הַמִּתְקִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לְעוֹלָם הוּא תוֹרֵם מִן הַיָּפֶה:

ה. תּוֹרְמִין בָּצֵל קָטָן שָׁלֵם, וְלֹא חֲצִי בָצֵל גָּדוֹל. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לֹא כִי, אֶלָּא חֲצִי בָצֵל גָּדוֹל. וְכֵן הִזָּה רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, תּוֹרְמִין בָּצֵלִים מִבְּנֵי הַמִּדִּינָה עַל הַכּוֹפְרִים, אֲבָל לֹא מִן הַכּוֹפְרִים עַל בְּנֵי הַמִּדִּינָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵאֵכֵל פּוֹלִיטִיקוֹן:

ו. וְתוֹרְמִין זֵיתֵי שֶׁמֶן עַל זֵיתֵי כֶּבֶשׂ, וְלֹא זֵיתֵי כֶּבֶשׂ עַל זֵיתֵי שֶׁמֶן. וַיֵּין שְׂאִינוּ מִבְּשָׁל עַל הַמְּבָשָׁל, וְלֹא מִן הַמְּבָשָׁל עַל שְׂאִינוּ מִבְּשָׁל. זֶה הַכֹּלֶל, כָּל שֶׁהוּא כִּלְאִים בַּחֲבֵרוֹ, לֹא יִתֵּרֵם מִזֶּה עַל זֶה, אֲפֹלוּ מִן הַיָּפֶה עַל הָרַע. וְכָל שְׂאִינוּ כִּלְאִים בַּחֲבֵרוֹ, תוֹרֵם מִן הַיָּפֶה עַל הָרַע, אֲבָל לֹא מִן הָרַע עַל הַיָּפֶה. וְאִם תֵּרַם מִן הָרַע עַל הַיָּפֶה, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה, חוּץ מִן הַזֵּינִין עַל הַחֲטִים, שְׂאִינוֹ אֶכָּל. וְהַקְּשׁוֹת וְהַמְּלָכָפוֹן, מִין אֶחָד. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, שְׁנֵי מִינֵין:

